

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.  
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.  
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.







# ILLUSTRERAD TIDNING

# IDUN

## FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

N:R 27 (602).

ONSDAGEN DEN 5 APRIL 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. ... > 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	---	--	---	--

### KRONPRINSEN-REGENTEN I SIT- TANDE KONSELJ.

DET ÄR EN STÄTLIG INTERIÖR, som i dag pryder Iduns första sida — bilden af vår regerings samtliga representanter, under presidium af kronprinsen-regenten i konseljgemaket å Stockholms slott.

Längst fram i förgrunden se vi h. k. h. själf, inbegripen i en öfverläggning med den närmast

till höger om honom sittande statsministern, excellensen E. G. Boström; de följande taburetterna på samma sida upptagas af kansli-rådet och byråchefen i k. finans-depart, friherre A. L. E. Åkerhielm (konsultativt stads-råd), därefter af krigsministern, friherre A. E. Rappe, bakom hvilken sitta civilministern, J. E. v. Krusenstjerna, och ecklesiastikministern, N. L. A. Claëson.

Till vänster om konseljbordet, närmast kron-prinsen, möta oss utrikesministern, greve L.

W. A. Douglas' välbekanta drag; därefter komma: sekreteraren i riksgäldskontoret S. L. Wikblad (konsultativt statsråd), justitieministern P. S. L. Annerstedt, finansministern, greve H. H. Wachtmeister, samt längst i bakgrunden vår nye sjöminister, kommandörkapten G. Dyrssen.

Ja, så se de ut, dessa framstående och ständigt omtalade män, som för närvarande bära regeringsbördan på sina skuldror.



KRONPRINSEN-REGENTEN HÅLLER KONSELJ. TECKNING AF ALGOT RINGSTRÖM.



## BLOMMOR.

SAIMA TOLKAR sin sorg och kärlek  
uti doftande rikedom.

Fram ur kylande, frostig dimma  
spirar skäraste rosenblom.

Allt hvad renast i hågen drömmar,  
hvarje suck, som ur bröstet går,  
allt det ljusa och allt det bittra  
tar sitt uttryck i blommors vår.

Denna tystnad i skönhet talar  
mer, långt mera än ord förmå.

Alla hjärtan dess tanke fatta,  
godt dess sällsamma språk förstå.

Allt det arma och stolta landet  
sjunger däri sin stumma sång,  
sjunger trohet och frihetskänsla,  
sjunger allt, hvad det ägt en gång.

Ödemarkernas tunga vemod  
andas där i hvart ord, hvar ton,  
mörka furorna sorgset susa,  
vinden suckande drar kring mon,  
bleka stjärnor i kvällen tindra,  
böljan slår mot den tysta strand —  
— blomsterskatterna måla troget  
sina tusende sjöars land.

Genom allt går det hän en helig,  
en osvikeligt hoppfull tro,  
stark och fast liksom Vintergatans  
ljusa, flammande strålebro.  
Ingen modlös förtviflan finner  
rum i Suomis hjärta, nej:  
Herren pröfvar allen — så hviskas —  
men förskjuter, det gör Han ej.

Herren pröfvar... Ja väl, du kära!  
Frost och mörker dig trycka tungt.  
Men var viss om, att efter stormen  
skall det sist varda åter lugnt.  
Ur din sorg, ur din djupa kärlek,  
ur ditt härliga blomsterfång  
skall i leende, solvarm fullhet  
vårens skönhet stå fram en gång.

ADI

## »VÄNTANSTIDER».

V.

KÄRASTE YSABEL!

Om jag före den 19 januari detta år hade läst din skiss om »Väntanstider», så hade kanske mitt »Bref från en f. d. fästmo» etc., fått ett annat utseende. Ty den var som en liten blå fik på en molnig himmel, din lilla berättelse, med sitt käcka innehåll och sin lifliga stil — den var ej någon lösning på själfva den viktiga frågan om långa förlofningar, det har du säkert aldrig menat, men den innehöll dock ett surrogat, som ej är att förakta, och den var så full af glad, ungdomlig tillförsikt, att det gjorde mig godt ända in i hjärtat att läsa den. Nog förstår jag, att du inte menar, att ett älskande pars lycka under förlofningsåren utslutande består i att sitta uppe på fästmannens ung-

karlsrum och äta smörgås med rochefortost — hvad du menar är, att det är orätt både mot en själf och den man håller af att låta andra människors fördomar fördärfa de bästa åren af ens lif, d. v. s. ungdomsåren, som man under nuvarande förhållanden ofta är nödsakad och tillbringa i väntan på det egna hemmet. Du menar, att man bör använda denna pröfvotid till att grundligt lära känna hvarandra och komma hvarandra nära, att stödja och uppmuntra hvarandra, och du anser, att man därunder har större skyldighet att lyda sitt eget samvete och goda ömdöme än de mer eller mindre öfverflödiga konvensanslagar, hvarmed föräldrar och uppfostrare ända sedan barnaåren ha omgärdat en. Och hvad din »Evas» hjärta manade henne till, det var att skapa sig och sin vän en liten hemlik vrå uppe i hans kala ungarlsrum, en vrå, som helt och hållet var *deras egen* och som hade en, om än aldrig så liten, försmak af det egna hemmet, och där de kunde få vara i fred både med sina sorger och fröjder utan att någonsin störas af Evas minderåriga syskon eller moderns tédrickande väninnor.

Men det du skref i din lilla berättelse var helt och hållet en personlighetsfråga — så har jag åtminstone uppfattat den — och därför är det vanskligt att uppställa det af dig skildrade förlofvade paret som något exempel för andra. I Rikard och Evas förhållande fanns det säkert så mycket själfaktning och ömsesidigt förtroende, att de med stolt tillförsikt kunde stå för hvad de gjorde — men därför är det alls inte sagdt, att herr A. och fröken B. böra gå och göra sammaledes. Nej, gunås! — så länge det finnes flickor, som anse, att de skulle förlora hvarje liten trasa af sin jungfruliga värdighet, om de gjorde ett besök i en ungherres rum — och sådana flickor finnes det, och sådan kan jungfruligheten vara! — så måste vi allt vara glada öfver, att genomsnittsmoralen hindrar en hel del folk från att skena öfver skaklarna. Men dessa få varmhjärtade, tänkande unga män och kvinnor, som ej nöja sig med det bekväma sätt att lefva, som konvensansen bjuder dem, utan som välja det vida svårare sättet att lefva och handla på egen hand — bli de också begabbade af hela världen, så nog kunna de räkna på den varmaste sympati hos

MIAL.

P. S. Stackars Ysabel, nog kommer folk att säga dig, hvad Rikard och du *borde* ha gjort alltid! »Thyras» bistra manlige vän\* ansåg ju, att du borde ha »slagit upp» — hellre bryta förbindelsen midt i sin lyckas och kärleks dagar än att göra något, som ej är passande i den allmänna opinionens ögon! Och en välvillig och sangvinisk liten fröken »Incognita» ansåg, att den bästa tröst man kunde ha under förlofningsstiden vore att utföra filantropisk verksamhet bland syskon, hjälpgummor och tafatta teknologer — fast, om jag får säga min lilla blygsamma mening, så tror jag verkligen, att det för en *normalt* anlagd fästman innebär ganska litet hugnad att få dricka té med sin svärmor och den stackars blyge norrländske teknologen (hjälpgumman var ej inviterad den gången!) i stället för att få vara ensam med sin fästmo.

Du må tro, kära Ysabel, att jag med en viss nyfikenhet har afvaktat de bebådade invändningarna mot din skiss. Det har alltid synt mig ligga något ofint och för ens människovärde kränkande i det sätt, hvarpå man motiverar vådan af hvarje intimare närmande mellan två ungdomar af olika kön. Jag tycker, att folk i allmänhet med allt för stor villighet talar och handlar efter den gamla välkända satsen, att »människan är moralisk på grund af omoraliska tendenser». Men vi, som äro unga och ännu ha våra illusioner i behåll, borde vi ej visa, att vi ha större tro på mänskligheten än den pessimistiske filosof, som sagt dessa ord?

VI.

SOM YSABEL nu fått så mycket påskrifvet för sin lilla, i det stora hela goda skiss, så vill jag efter min lilla förmåga söka att något försvara hennes »uppseendeväckande åsikter». Vill då först och främst upplysa om, att jag ej är ringförlofvad och alltså ej kan anses att föra min egen talan. Det oaktadt förstår jag henne och förstår äfven den Eva, som hon skildrar. De lyckliga, som kunna gifta sig efter en lagom förlofningsstid, veta nog ej och kunna nog ej sätta sig in i plågan af att gå år efter år utan utsikt att komma hvarandra närmare, än hvad det allmänna bruket påbjuder. D. v. s. att träffas i andra personers närvaro, hvilka ofta skämta med de förlofvades ömhet och ej förstå, att de någon enda gång vilja tala i enrum, utan att hafva i de flesta fall ointresserade eller ogillande åhörare. Troligen äro de, som skrifvit genmälena,

\* Snälla Thyra, man kan aldrig vara nog försiktig i valet af manliga vänner!

själftva sådana lyckliga, som ej behöft vänta allt för länge för att blifva helt förenade med sina älskade, eller ock äldre personer, som glömt sin egen ungdom och glömt, att känslorna ej då alltid låta sig ledas af ett kallt, beräkande förnuft. Ej kan jag helt gilla, att en fästmo ensam besöker sin fästmanns rum, det får jag erkänna, men blott för ömdömet skull, ty naturligtvis skulle en sådan flicka bli bra illa bedömd.

Thyras inlägg i frågan anser jag vara vådligare än Ysabels skiss. Åtminstone inom de bildade klasserna, som det ju här är frågan om, kommer väl ej gärna ett så otillbörligt förhållande i fråga, som det hon förutsätter. En bildad kvinna, må så vara att hon är ung, skall väl dock veta att taga vara på sig, och älskar en fästman sin fästmo, så aktar han väl henne också, vill jag hoppas! — Nog äro långa förlofningar tråkiga och svåra på många vis, men ej skulle jag vilja afråda ett par unga människor att förlofva sig, därför att det gemensamma hemmet synes dem i ett alltför aflägsset fjärran. Om man älskar hvarandra, hur skönt och godt skall det då ej vara att hvar och en på sitt håll arbeta för sitt lilla näste. Trohet bör väl ännu finnas i Norden, men ej tror jag att, utan förlofningsringen eller åtminstone inbördes uppgörelse, ett ungt par kan blifva bestående i sin trohet i flere år, om de blifva skilda åt och ej ens en gång i världens ögon äga rättighet att skriva till hvarandra.

Huru skall t. ex. en flicka kunna veta, att mannen med allvar fäst sig vid henne, såvida han ej tydligt sagt henne det? Så länge, som de äro tillsammans på samma ort och kunna träffas litet emellan, är det ju godt och väl, men skiljas de åt, då komma tviflen, åtminstone å flickans sida. Kvinnan är ju i allmänhet beständigare i sin kärlek, det är nu en gång så förhållandet, men vet hon ej säkert, att den hon älskar verkligen älskar henne tillbaka, så kan ju lätt orsaker göra, att äfven hon ej kan hålla ut och ej förs lita på sin älskade. Huru många, i synnerhet fattigare flickor, få ej gifta sig mot sitt tycke, därför att ett parti erbjuder sig för dem. Och när de ej hafva annat än sin *egen* kärlek till ett kanske i andras tycke ovärdigt föremål, måste de uppoffra sig och, i många fall åtminstone, blifva olyckliga för all sin tid, därför att den, de med hela sitt hjärta älskade, ej vågade begära deras tro, då det kanske skulle dröjt för många år, innan de kunde reda ett eget hem.

Mitt råd är detta: rädens aldrig att förlofva eder, så vida er kärlek är *verklig* och kan bestå det profvet att några år vänta på den fulla sällheten! Så mycket ljufvigare tycker jag den skall vara, när man tillsammans arbetat, hoppats och byggt luftslott.

Och nu äfven en annan sak: hvad gör det, om ni i början ha det enkelt i ert lilla hem? Arbeta tillsammans i kärlek, så sakna ni nog ingenting, och för öfrigt blir det nog bättre år från år, om ni blott äro förståndiga.

Jag hoppas, att åtminstone några tänka som jag och ej alla helt fördöma Ysabels skiss. Läs den med eftertanke, och försök sätta er in i de skildrade förhållandena, så kanske ni i det stora hela ge henne rätt. Det är en allvarlig sak att binda sig för ett helt lif, men allvarligare är det att kasta ifrån sig kärlek och lycka, därför att motigheter och stöttestenar finnas på vägen till målet. Glöm ej bort, att kärleken är störst af allt!

BYTINGEN.

## VANAN. NOVELL FÖR IDUN AF THORE BLANCHE.

GUBBEN LORENTZ var femtiosex år, då han öfverlämnade affären till sitt äldsta biträde, John Dahl, som varit hos honom i öfver tjugu år. Själf hade han i sin ordning öfvertagit den af sin forne principal, Carl Johansson, som för nära femtio år sedan öppnat sin barberarstuga i samma lokal, som den sedan alltjämt bibehållit, belägen vid en af de små gränder, som, likt rebben från en ryggrad, stråla ut från den lifligt trafikerade Stora Nygatan.

I denna lilla butik, bestående af tvänne små rum, som vette ut mot en gata, trång som en rädda, och där man på vintern måste tända gasen klockan två på middagen, hade gubben Lorentz tillbragt hela sitt lif. Han hade kommit dit som ung gosse för att lära sig yrket. Under de första åren hade han tjänstgjort som springpojke, sopat golvet i det inre rummet,



där klippningen försiggick och som ständigt var betäckt med hår, fäst de små serveterna under kundernas hakor, tvålat in dem.

Så småningom hade han lärt sig yrket och blifvit anställd som biträde. Han trufdes på sin plats, kom sig icke för att flytta eller att etablera egen affär. Och utan att han egentligen vetat, hur det gått, hade han blifvit det äldsta biträdet, som under principalens långa sjukdom skötte det hela.

Efter dennes död föll det sig helt naturligt, att han öfvertog affären, betalade sterbhuset några hundra kronor i afträde och blef sin egen i samma butik, där han börjat som pojke.

Den förändrade ställning, han intog i affären, hade icke förändrat något i hans lif. Han var på sin plats, då dörrarne öppnades klockan åtta på morgonen, såg till, att rummen städades ordentligt, att borstarne voro rena, de små tvåkopporna, som tillhörde de fasta kunderna och som stodo på hyllan i numrerade rader, utan anmärkning och han började sitt arbete, språkande med gästerna, medan han behandlade dem, om dagens händelser.

Klockan tre intog han sin middag på en närbelägen källare, hvars innehafvare var en af hans kunder, gick in på schweizeriet, där han drack sin kopp kaffe, rökte en cigarr och skämtade med flickorna; gick sedan tillbaka till affären, där han stannade till klockan åtta, då den stängdes — lördagar och helgdagsaftnar till klockan tio.

Därefter begaf han sig på hemvägen, tänkande på kassan för dagen, gick i förbifarten upp på ett kafé och åt sin enkla supé, bestående af öl och smörgåsar, och klättrade så tre smala trappor upp till sitt rum, som hade utsikt åt en gränd, äfven det, men hvarifrån han likväl kunde se himlen öfver huset midt emot.

Klockan sju hvarje morgon steg han upp, såg på termometern utanför fönstret och klädde på sig, noga synande sina kläder, som borstades af jungfrun i den lilla familj, af hvilken han hyrde. På vintern klädde han sig framför brasan; om somrarna öppnade han fönstret och böjde sig ut, kastande en blick nedåt gränden, trång som en tunnel, i hvars bländande upplysta mynning hamnen glittrade, uppfyllt af master och skorstenar. Och han andades in den friska morgonluften med några djupa drag, som om han velat pumpa sina lungor fulla däraf. Han brukade skrattande säga, att det var hans »sommarnöje».

Därefter gick han ut, drack sitt kaffe på samma ställe, där han föregående kväll intagit sin supé och gick ner till sin affär, börjande dagens arbete.

På detta sätt hade hans lif förflutit utan omväxling i sin lugna enformighet, söndag och hvardag lika, med undantag af att han på söndagen stängde affären tidigare. På vintern gick han någon gång på teatern i sällskap med en kollega, ungarliksom han och som äfven hade sin affär i staden inom broarna. Han läste tidningarna, hörde sig för hos kunderna, om det var något roligt och om man kunde få sig ett godt skratt, hvilket han ansåg vara teaterns enda uppgift. Efteråt gingo de bägge barberarne ut och superade tillsammans på någon af de stora restauranterna på nedre Norrmalm.

Hvarje midsommardag, då deras affärer voro stängda hela dagen, foro de ut i omgifningarna med någon ångbåt, som annonserat om lusttur, men kommo alltid missnöjda tillbaka till staden, generade af trängseln ombord, oroade af alla dessa främmande människor, ovana vid att vara lediga en hel dag, vid en natur, som var dem helt och hållet obekant, på samma gång tilldragande och besynnerlig, men som de icke förstodo sig på, bägge två långtande

tillbaka till sina affärer, till sina kära knifvar, hvilkas hväsande mot strigeln föreföll dem som det vackraste ljud på jorden, mera musikaliskt än vindens sus bland löfven.

På detta sätt hade Lorentz åldrats. Han hade blifvit gammal, hans hår och polisonger voro gråsprängda, men han var ännu, efter ett nyktert och ordentligt lif, regelbundet som en klocka, vid full vigör och han passade sina kunder med en ynglings rörlighet. Affären gick förträffligt, belägen som den var i ett starkt trafikcentrum, på alla sidor omgifven af banker, kontor och affärslokaler; och de gamla kunderna, som visste, att han lagt af rätt mycket pengar, hade till stående skämt:

»Nå, Lorentz, när tänker ni slå er i ro?»

Hvarpå han, hvars skarpa öga märkte, att biträdena spetsade öronen, regelbundet svarade, likaledes på skämt:

»När Enskilda banken lägger ner sin verksamhet, så skall jag också sluta med min.»

Och han tillade:

»En barberare, som inte sköter sitt yrke, kan gå hem och lägga sig.»

Men en dag sade den gamle kassören i den bank, där han hade sina små affärer, på fullt allvar:

»För tusan, Lorentz, ni är ju riktigt förmögen karl. Ni har trettio tusen kronor inne stående hos oss. För hvem spar ni? Ni är inte gift, har inga barn — åtminstone inga, som ni käns vid, he, he! — inga släktingar . . . ser ni, Lorentz, medan man är ung, så samlar man för ålderdomen, men för hvem spar man, då man blifvit gammal? Tänker ni göra några donationer?»

Från den dagen började Lorentz fundera. Kassören hade rätt: han hade ingen att spara åt. Skulle han donera bort sina pengar? Nonsense! En barberare, som gör donationer! Man skulle skratta åt honom, göra kvickheter på hans graf, säga, att han skinnat sina kunder. Helt säkert var han ett dumhufvud, en idiot, som icke förstod att njuta af lifvet och som endast släpade och arbetade, medan tusentals människor rundt omkring honom lefde behagligt, angenämt, hade trefligt för sina pengar.

Han, han ensam, han endast arbetade som en slaf från morgon till kväll. Var han kanske sämre än andra? Hade han icke efter fyrtiofem års släp förtjänat en lugn ålderdom? Var icke en barberare människa, han med, hade samma behof som andra, samma känslor? Sof han icke som de, åt han icke som de, var han icke trött på kvällen som de, åldrades han icke som de och kände årens krämpor?

Besitta, hade han icke riktigt ondt i ryggen om eftermiddagarne! Och han blef trött i handlofven af strigeln. Han tyckte till och med, att han började darra på handen, då han rakade sina gäster.

En dag på hösten öfverraskade Lorentz sitt äldsta biträde med en förfrågan, om denne ville öfvertaga affären. Han ämnade sluta den sista december.

Saken var snart uppgjord. Den nye ägaren skulle betala ett visst afträde, som skulle utgå under loppet af de första åren.

Nyheten väckte ingen öfverraskning. Litet hvar lyckönskade Lorentz till ett så förståndigt beslut och förklarade, att han väl förtjänade sitt *otium cum dignitate* — som den gamle kassören uttryckte sig.

Hvad honom själf beträffade, så var han idel belåtenhet och gaf upprepade gånger uttryck åt sin tillfredsställelse. Han talade knappast om något annat: det trägna arbetet under alla de gångna åren — »fyrtyofem år, hvilken tid, en hel människoålder!» — sitt bundna lif utan hvila från morgon till kväll, men hans affär kräfde en oafslätlig tillsyn, om hur skönt det

skulle blifva att vid femtiosex års ålder ändt-ligen blifva sin egen herre.

Och höjande handen, i hvilken knifven blänkte till som en solglimt, sade han:

»Det skall bli riktigt skönt. Anfakta, hvad jag ska' moja mig!» —

Gubben Lorentz hade slutat. Han var nu sin »egen herre». De första dagarne hade han af gammal vana stigit upp klockan sju, tändt lampan och börjat kläda på sig, småsvärjande öfver pigans slarf att icke komma in med brasan. Därefter hade han plötsligt erinrat sig hela saken och att han sagt till om eldning klockan åtta. Och han gick till hvila, gonande sig i den sköna sängvärmnen.

Då han tröttnat, drog han täcket öfver öronen och försökte somna på nytt, men, van som han varit hela sitt lif att stiga tidigt upp, var det honom omöjligt att sofva. Han lade sig därför och läste tidningen, saknande den tidningspäck, som hvarje morgon kom ned till affären och som var nödvändig för kundernas skull.

Han intog sina måltider på samma ställen som förut, satt hela timmar på kaféet. Under middagen kom värden fram till honom och språkade, följde stundom med in i schweizeriet och drack ett glas, men bortkallades snart af sina göromål.

Och gubben Lorentz såg efter honom med en besynnerlig blick. Den låg inte på latsidan, den inte; han hade att göra!

Då han icke hade lust att gå hem till sig, till ett rum, där han hittills endast tillbragt sina nätter och icke rätt visste, hvar han skulle göra af sig, satt han ofta kvar på schweizeriet, där han snart blef en af de ihärdigaste gästerna. Han läste alla tidningar, samtalade trögt med flickorna — det gick icke så lätt numera, då han icke hade affären, som försåg honom med ständiga nyheter — och förargade sig öfver de unga herrarnes friheter. De togo dem helt familjärt om lifvet och klappade dem under hakan.

Och plötsligt slog det honom som en knyt-näfve för pannan: hvarför hade han icke gjort det, medan han ännu var ung?

För tusan, han hade icke haft tid! Nu, då han hade tid, var det för sent!

Då han icke sof, åt, drack, läste tidningarna, var han ute och promenerade. Han gick gata upp och gata ned, alltid ensam, seende sig nyfiket omkring åt alla sidor, stannande, ständigt färdig att sluta sig till någon af dessa små folksamlingar, som i en stor stad uppstå af ännu smärre anledningar: en kullfallen häst, ett gråtande barn, som slagit sönder en mugg, ett par fiskare, som höja upp sin häf, uppfyllt af silfverglänsande fisk.

Staden och dess bullrande gatulif intresserade honom. Hvad Stockholm var stort, så många gator och platser, som han aldrig sett, hela nya stadsdelar, som växt upp, medan han stod inne i sin lilla butik, klippte och rakade!

Och så många främmande ansikten, ständigt nya, skyndande framåt i alla riktningar, korsande hvarandras steg, knuffande hvarandra, gående sida vid sida som gamla bekanta, plötsligt skiljande sig åt, gående åt olika håll för att kanske aldrig mera träffas.

Och alla dessa människor tycktes ha brådtom. Alla arbetade, alla — utom han!

Hvad som särskildt intresserade honom var lifvet utefter hamnarna, längs de slingrande kajerna, där ångbåtarna lågo i långa rader, blåsande ut ånga från sina sidor, rasslande, stönande som ofantliga vidunder, på hvilkas ryggar de små människorna sprungo fram och tillbaka, skrikande, alla i stor brådska, ty det var vår och sjöfarten hade öppnats.

(Forts.)



## VÅRT MINISTERPAR I ROM.



FRIHERRE CARL BILDT.



FRIHERRINNAN ALEXANDRA BILDT.

**I** DAG, DEN 5 APRIL, öppnas högtidligen i Rom den 6:e internationella journalistkongressen, vid hvilken delegerade från all världens kulturländer deltaga. Äfven den svenska pressen har ditsändt sina representanter, och eder egen tidning, kära läsarinor, företrädes af dess redaktör. Tillfället har därför synts oss synnerligen lämpligt att pryda detta nummer med bilderna af vårt lands ständige representant vid det italienska hofvet, ministern, friherre Carl Bildt, och hans friherrinna, född Keiller. Och vi hafva därvid nöjet att omrama den med en text, författad af en med ämnet väl förtrogen person, professor Sam Wide, hvilken vi härmed lämna ordet:

Den man och den kvinna, hvilkas bilder möta oss här ofvan äro ingalunda obekanta för den svenska allmänheten. Många äro de svenskar och svenskor, som under sin Romavistelse fått personligen lära känna den svensk-norske ministern och hans älskvärda friherrinna; men äfven för mången, som icke haft lyckan att fara till Rom och inträda i deras gästfria hem, äro de icke några obekanta storheter. Friherre Bildt har genom sin vetenskapliga och litterära verksamhet skapat sig ett högt aktadt namn här hemma i Sverige, och hans friherrinnas vackra bild har redan en gång förut presenterats för Iduns läsekrets, med beledsagande text af Daniel Fallström, n:r 21 (284) fredagen den 26 maj 1893.

De diplomatiska kraf, som i våra dagar ställas på en svensk-norsk minister i Rom, äro icke af den art, att de kunna fylla ut ett lif för en man med friherre Bildts begåfning och verksamhetslust. Och den lediga tid, som hans officiella verksamhet lämnat honom öfrig, har han använt på bästa sätt. Frih. Bildt är icke blott en framstående diplomat, han är äfven en lärd man, ja — hvad mera är — en vetenskapsman. Han skulle ha kunnat bli en ypperlig professor i historia, liksom han betraktas

som ett lämpligt ämne för en svensk-norsk utrikesminister; och härvidlag återkallar han minnet af förgångna tiders diplomater, hvilka med framgång ägnade sig ej blott åt statsmannens, utan äfven åt forskarens eller vitterlekarens uppgifter. Väl bevandrad i historiens olika skiften, har han med synnerlig förkärlek fördjupat sig i forskningar öfver tvänne märkliga svenska kvinnor, hvilka lefvat och verkat i Rom, den heliga Birgitta och drottning Kristina. För några få år sedan var han i det närmaste färdig med att i bokform utgifva sina studier öfver vårt svenska medeltidshelgon. Då ville olyckan, att manuskriptet bortstals och aldrig kunnat återställas. Men i stället vänta vi i dagarna af frih. Bildt ett arbete på franska om drottning Kristina, hvilket till större delen är grundadt på otryckta källskrifter, som författaren uppdagat i Italien.

Medan detta och andra lärda arbeten af vår minister i Rom icke kunna tränga så långt ut i vida kretsar, är frih. Bildt så mycket mera känd af den läsande allmänheten genom sina ypperliga »Anteckningar från Italien af en svensk diplomat» — ett arbete, som intager ett hedersrum bland våra svenska rese-

skildringar från främmande länder. I dessa underhållande och gedigna skildringar framträder för oss förf. sådan han är: lärd och kåserande, allvarsam och humoristisk, en världsman, men därjämte enkel och rättfram, en skarpsinnig iakttagare och på samma gång en man, som låter hjärtats vekare känslor komma till sin fulla rätt.

En vän af de bildande konsterna, såsom frih. Bildt är, har naturligtvis i Rom ett ypperligt tillfälle ej blott till studier, utan äfven till förvärf. Också har han förstått att samla många vackra konstsaker, som nu pryda hans smakfullt inredda våning i Palazzo Capranica vid Via Teatro Valle. Tillfällen därtill ha erbjudits vid de under det sista årtiondet ej sällan förekommande auktioner efter afidne eller ruinerade romerske stormän. Jag vet icke, om frih. Bildt utöfvar någon af de gamla goda konsterna — men jag känner honom såsom en förträfflig idkare af en mera ung och demokratisk konst, amatörfotografien.

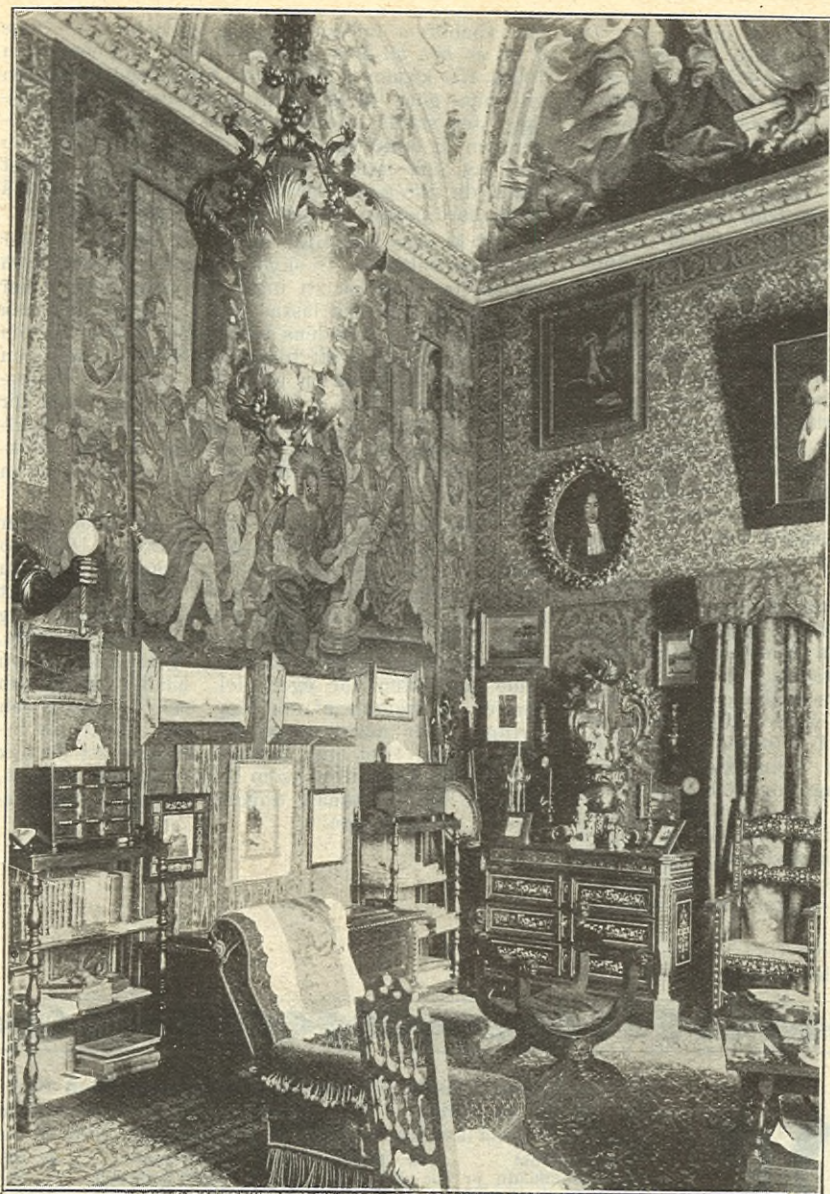
Vid första sammanträffandet med vår minister i Rom förefaller han korrekt och höfligt tillmötesgående. Märker han, att man har mera allvarliga afsikter med sin Romavistelse, får man lätt tillgång till hans person och hans hem. Man får då göra bekantskap med hans älskvärda friherrinna, hvars hjärtegod, kvinnliga väsen vunnit så många hjärtan ej blott i det gamla, utan äfven i det nya hemlandet. Till börden göteborgska — född Keiller — var hon för 10 år sedan en frad flicka, som genom sin fägring, sina behag och sin förtjusande sångröst väckte ett berättigadt uppseende såväl i det göteborgska sällskapslivet som vid västkustens fashionabla badorter. Vid en af dessa var det — om jag minnes rätt, vid Marstrand — som hon vid nämnda tid knöt den första bekantskapen med sin nuvarande man.

Samma bemärkta ställning, som friherrinnan Bildt såsom ungmö intog hemma i Sverige, har hon äfven hastigt eröfrat i den romerska societeten, där »Stella polare» eller »L'étoile du Nord» äro de namn, hon fått mottaga af alla dem, som hon tjugat genom sin blonda fägring, sina intagande själssegenskaper, sina hänförande umgängesgåfvor. Detta är en icke



FRÅN BILDTSKA HEMMET I ROM: I FÖRMÅKET.





FRÅN BILDTSKA HEMMET I ROM: I FRIH. BILDTS ARBETS-  
RUM.

ringa ärebetygelse, ty det är stora fordringar, som ställas på en diplomatfru i Roms aristokratiska umgängesvärld, som rymmer inom sig så mycken kvinnlig skönhet och sydländskt behag, så mycken fin bildning och så många glänsande sällskapstalanger.

Ett sådant lif har sina fröjder, men äfven sina mödor; och helt säkert har friherrinnan Bildt många gånger hellre åstundat att få stanna hemma än att fara bort på bal och där firas och beundras. Sin största och mest hängifne beundrare har hon i alla fall i sin make, och man behöfver icke vara länge tillsammans med de båda för att märka, att här råder ett riktigt lyckligt äktenskap. Sådan är äfven italienarnes uppfattning, ehuru den stundom tager ett för våra nordiska förhållanden något egendomligt uttryck.

Jag tror mig icke gå grannlagenheten för nära, om jag berättar, att, då frih. Bildt här om året vistades en tid med sin friherrinna i Neapel, rådde mellan dem synbarligen ett så innerligt förhållande, att neapolitanarne hade svårt för att tro, att det var man och hustru. Också erinrar jag mig, huru jag sommaren 1897 en dag sammanträffade med frih. Bildt i Siena. Han hade dagen förut gjort ett synnerligen lyckosamt handskriftsfynd, i det han återfunnit en mängd egenhändiga bref från drottning Kristina, hvilka man dittills trott hade gått för-lorade. Han skildrade för mig sina känslor af glädje, när han på aftonen med sitt dyrbara fynd hade kommit till Siena, och han tillade: »Det enda, som fattades, var, att inte min hustru var här och fick deltaga i min glädje.»

utan att nämna ett par ord om enda dottern, husets lilla »signorina», en flicka, som nu bör vara en 6 till 7 år. Hon har liksom sin moder ett äkta svenskt utseende, med blå ögon och blondt hår, som slår an så mycket nere i södern. Jag minnes, när jag första gången såg henne i Rom på våren 1893. Hon bars då af sin amma, en ståtlig italienska från den lilla staden Cane, som rent fabriksmäsigt förser den romerska aristokratien med präktiga ammor — en företagsamhet som frih. Bildt så humoristiskt skildrat i sina »Anteckningar från Italien». Lilla signorinan väckte då hos mig en riktigt fosterländsk stämning; jag tänkte på hembygdens blåa sjöar, spädgröna björkar och ljuslockiga töser. När jag fyra år senare återsåg henne, var hon en liten förnäm romersk dam, som talade en klingande italienska och uppträdde mycket korrekt och »ladylike».

När hettan begynner i maj, reser friherrinnan Bildt till svalare trakter i Schweiz eller Tyrolen; stundom utsträckes färden ända till Sverige. Hennes gemål, som bättre kan trotsa Italiens sommarheta och för öfrigt icke så länge får vara frånvarande från sin post, stannar i regeln kvar i Rom till slutet af juni. Då afskedas husets alla tjänare — så när som på en enda — för att på hösten återvända efter sommarens »dolce far niente» på Campagnan. Ministern beger sig då vanligen till några af mellersta Italiens högt belägna bergstäder, hvilka han så målande skildrat i sina ofvan citerade »Anteckningar från Italien». Med synnerlig förkärlek uppehåller han sig i Siena, där han begynner sin dag med ett bad i Fontabrandas kalla, källklara vatten. Längre fram på sommaren uppsöker han sin gemål, och i oktober eller november återvända de till »den eviga staden», där vintersäsongens fröjder och mödor snart taga sin början.

Jag kan icke lämna den älskvärda familjen, utseende, med blå ögon

En afbild af sin moder, kommer hon säkert att vandra i dennas fotspår, och jag förspår lilla signorinan många eröfringar både i södern och i nord. Jag hoppas, att hon snart må lära sig att tala svenska lika bra som italienska. Modersmålet har hon lärt sig ett par gånger på besök i Sverige, men åter glömt det.

SAM WIDE.

## HURU EN PIGA HADE DET FÖR 60 ÅR SEDAN. »RÅNGUMMANS SKILD- RING, UPPTECKNAD FÖR IDUN AF FAN- NY CHRYSANDER.

FRUN SKA' VÅL HA NÅGRA RÅN eller strutar i dag.» Det var gamla madam Janson, gemenligen kallad »rångumman», som med ödmjukt, men på samma gång vänligt öfvertalande tonfall gjorde denna fråga hvarje onsdagsmorgon, då hon, stödd på sin käpp och med sin stora lockkorg i handen, trädde in i mitt Stockholmskök. Sådan jag sist minns henne, var hon mycket böjd, men så var hon också 82 år. I många år hade hon redligt och ärligt försörjt sig med sin lilla handel. Hennes bakverk voro af läckraste slag och med en viss stolthet talade hon också om sina »många hus» och sina »många fruar», med hvilka hon gjort och gjorde affärer. Vissa distrikt besöktes regelbundet vissa dagar i veckan och alla, med hvilka gumman Janson på detta sätt kommit i beröring, voro enligt hennes försäkran, »obegripligt snälla å rara å galanta människor allihop.»

Under hennes långa affärstid hade det väl ibland kunnat se ut, som om kundkretsen började minskas, då familjer, som förut »köpt för barnens skull», icke längre brydde sig om att köpa rån och strutar, sedan barnen flugit ur boet; men det hade ock ofta händt, att de utflugna själfva bildat familj och för »barnens skull» å sin sida blifvit gummans kunder. På detta sätt hade den ena generationen tagit vid där den andra slutat, och »rångumman» talade ofta med mormoderlig förtjusning om de »söta barnbarnen», som voro så »danna» efter hennes rån.

Ingen kunde heller vara tacksammare än den gamla, då hon fick sälja något, vore det också blott för tio, femton öre. Blef hon dessutom bjuden på en kopp kaffe, fick man genom hennes glada tacksamhet intrycket af att hafva gjort en riktigt god gärning. Och under sådana små feste- och hvilostunder blef hon nyter och språksam af hjärtans lust.

Med gamlas vanliga förkärlek för minnena från ungdomen var det ock sådana, hon med raska och lifliga drag företrädesvis tecknade. Det skrynkliga



FRÅN BILDTSKA HEMMET I ROM: I RÖDA SALÖNGEN.



ansiktet fick därunder lif och uttryck, leenden och tårar omväxlade, de darrande händerna gestikulerade ifrigt; ögonen höll hon dock för det mesta slutna. Det var som, fruktade hon, att något af det närvarande skulle komma och blanda sig in i hennes minnes skatter. Emellan förr och nu uppstälde hon och därunder ofta jämförelser — naturligtvis till föga fromma för det sistnämnda.

Nutidens jungfrur t. ex., dem begrep sig gumman Janson »rakt inte på», fast annars hade hon aldrig haft svårt att fatta i sin dar. Och hon kunde aldrig bli mer förargad, än när hon fick höra, att en jungfru i något af hennes »hus» tänkte flytta, för att hon hade »för mycket att göra».

»Vet frun, hva' de ä för fel?» frågade hon en dag på tal därom, medan hon blåste på och långsamt njöt af det på fatet uthållda kaffet. »För lite göra ha de nu för tiden, de ä alltihop de.» På så sätt själf besvarande frågan fortfor gumman ifrig och i tagen: »De vet jag bäst, för jag har också tjänt i min dar, och då va de andra ordningar, må tro; de ä — ge mej si — öfver 60 år se'n de' nu. De sista åren, innan jag blef gift, tjänte jag hos ett mycke snällt å galant bondfolk i Faringe i Uppland, och på den tiden kunde en nog ha talt på, att det var för mycke' att göra, men en gjorde't allri, vet frun, vi visste inte af annat än arbete, å vi va' så upptagna me' sysslor jämt å samt, så vi hade allri tid att sätta oss ner å grubbla å harmas öfver, huru bundna vi voro — som di tala så mycke' om nu för tiden. Tu, tri om mårnarne skulle en opp å ner i brygghuset å bränna. Hvert hushåll brände sitt brännvin själf då si, och kvinnfolken skötte om det. Eller också skulle en ut till mältn, både till bränning å brygd skulle det mältn, förstår frun — å de' var ett ansvar, ska' jag säga att sköta om mältn: hvarken för mycket eller för litet grodd fick den vara. Men jag ska' tala om för frun ett riktigt bra prof.» Gumman steg upp från sin stol och på ett förtroligt halvhviskande sätt meddelade hon mig hemligheten af att få ett riktigt godt malt, när jag härnäst skulle mältn:

»Jo — om man tar en näfve af mältn och 15 korn däraf äro riktigt utgrodda, då är mältn färdigt att torka på ba'stu'lafven. Ba'stu'n eldas opp förstås å mältn breddes ut på lafven, där det får ligga från ottan till sent på kvällen, då det är färdigt, men det ska' röras om oupphörligt under tiden, så att alltsammans blir lagom torrt å inte somt brändt å somt vått, inte. Sköts de' på de' viset, blir de' ettså'nt godt och sött malt, så det kan frun inte tro, å frun ska' få si så god vörten blir. Men man får lof att vara två om att torka mältn. Det är så hett uppe på lafven, si, man kan kola af rätt som en går där å rör, därför får man byta af hvarann alltemellanåt, å svetten behöfver en torka åf sej tid å tätt, för den skvalar åf en.» Jag tackade nu naturligtvis gumman för undervisningen och nändes ej taga henne ur den tillfredsställande föreställningen att hafva gifvit en god och nyttigt lärdom med påminnelsen om, att en nutidsfru troligen aldrig kom i tillfälle att tillämpa den. Och madam Janson, belåten med att »frun gaf sig tid att höra på» och själf helt uppgående i sina minnen, fortsatte:

»När vi inte hade bränning å mältn att sköta, var det att ändå gå opp i otta om vintermornarne å ställa sej i ladn ihop med kararne å tröska. Sonen å dottern — Per å Anna Karin, som di hette — å drängen å jag stodo där till långt fram på vintern å slogo ur hvart enda sädeskorn med slaga. — Så takt de fick en lära sej. Och nog kunde axlarne värka å handlederna svullna, men de extimera en inte, å inte ville vi kvinnfolk heller, att pojkarne skulle få veta't å få något att grina åt. Ja, så hade vi ladugården å kreaturen att sköta förstås, det fanns minsann inga kogubbar, som skötte grofsysslorna den tiden inte, utan kvinnfolken gjorde allt själfva. Vatten bar vi från brunnen till la'gäl med så eller ämbar, och i snödrifvorna klef vi om vintrarne, så att vi va' våta till knäs, eller till dess kjolarne styfva å skarpa af is stodo som tunnband kring benen på oss.

Jag har nog hört talas om från landet, att när en piga nu tar tjänst, ä' hennes första fråga, om

hon »behöfver mjölka å gå på utarbete». — De ä' så en kan bli sjuk till höra't. Och ändå begär hon 100 å 150 kronor i lön. Men för en sådan stor lön vill hon göra så litet och så lätt arbete som möjligt. Jag skulle inte säga något om deras stora löner, om di däraf sparde ihop för framtiden mer, än hva' jag och mina gelikar kunde, men det är just detta, de inte göra. De lära sej bara misshushålla å ödsla bort pengar på en hop onödiga grannlåter.

Det är inte underligt, att det är så hårda tider för landtbrukaren. Di skyller på mycket annat, men jag skyller mest på att ingen vill tjäna bönder mer — å att di som ska lässas göra't, å dyrlegda å lata å uppstudsiga. Bondens egna söner å döttrar, som väl ä' närmast till att hjälpa far och mor med den jord, som de själfva en gång ska' få ärfva, de uppfostras som herrar å fröknar å tycka sej vara för fina å »bildade» att föra en trästock eller ett härfskafv — men si virkskafvet det kan de fina »fröknarne» föra. — Det är rakt på tok, frun, när en tänker på't.

I min ungdom hade då inte en son eller dotter en smul bättre eller lättare än tjänaren. De fingo hålla ut bitti och sent, precis på samma sätt som en ann. Jag tyckte till och med, många gånger, att jag hade det för min del bättre än dottern. Jag hade åtminstone min lön, som jag fick använda, som jag ville, men hvarken Per eller Anna Karin hade en vitten för egen del. Kläder väfdes och syddes ju hemma af alla slag, både åt karlar och kvinnor, och något annat än mat och kläder behöfdes inte. Det enda jag kan minnas att de fick var hvarsin tofskilling, som bond' spendera på dem, när de liksom annan ungdom reste in Vaksala-lörda'n på distingen.

(Forts.)

# Siden-Bastrobe

kr. 12: 30 till kr. 58: 80

för tyg till hel klädning Tussors och Shantungs

äfvensom svart, hvitt och kulört Henneberg-Siden från 65 öre till kr. 16: 45 pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvaliteter och 2,000 olika färger, mönster m. m.)

Siden-Damast..... fr. 90 öre—16,45 | Bal-Siden..... fr. 65 öre—16,45  
Siden-Bastklädn. pr robe »kr. 12,30—58,80 | Siden-Grenadin... » 90 öre— 8,65  
Siden-Foulard, tryckt, » 85 öre— 3,85 | Siden-Bengalin... » kr. 1,75— 8,35

pr mtr. Siden-Armures, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, siden till täcken och flaggor m. m. porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. — Dubbelt porto till Schweiz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.  
(K. & K. Hofleverantör.)

Tandläkare TOM von HALL.  
— 15 Stureplan 15. —  
Hvard. 10—2, 5—6. Hejgd. 10—12.  
Allm. Telefon 58 48.

Kurs i  
**Sjukgymnastik  
och Massage**  
gifves af medicine kandidat A. Kjellberg, legit. sjukgymn. Prospekt på begäran. Adress: Stockholm, Mästerns väg 54. Allm. tel. 667. (S. T. A. 58291)

C. E. Lagerström  
Stockholm  
**Frejamagasinet**  
Sybehörs- och Modeaffär.  
Specialitet:  
Garneringsartiklar  
till klädningar o. kappor.

Santalmissionens  
**TE** Broken Orange  
Pekoe å 6: 40 pr kg.  
Nästän omedelbart  
färdigt för servering.  
Drygast.  
Märk! Vi sälja  
denna prima sort oblandad 3 å 4 kr. billigare pr kilo än vissa andra firmor.  
Pekoe å 5: 60 pr kg.  
Mindre aromrikt. Utmärkt hvardagste.  
Insänd 40 öre i frimärken, så erhålles prof af önskad sort.  
Santalmissionens Tedepot,  
Trievaldgränd 2, Stockholm.

**Banyuls Trilles.**  
Ett aptitgivande, magstärkande vin, afsedt för konvalescenter och svaga personer i allmänhet. Rekommenderadt af många hrr läkare.  
Pris pr butelj kr. 3,50 hos  
**Högstedt & C:o,**  
Stockholm, 32 Regeringsgatan.

Hos alla bokhandlare:  
Minnesord till mina nattvardsbarn, af G. E. Beskow. Häft. 1: 50, kart. 1: 80, klob. 2: 50.  
Minne från konfirmationsdagen, af d:r P. J. Emanuelson. Häftad 50 öre, klob. 1: 25.  
Stilla stunder före den Heliga nattvarden, af R. Wenger. Häft. 1: 50, halffr. band 2: 50.  
Vårt jordiska arbete i Herrens tjänst, af N. J. Laache. Häft. 40 öre.  
Villkoren för ett lyckligt äktenskap, af B. C. Rodhe. Häft. 75 öre, fint kart. 1 kr., klob. 2 kr.  
Äktenskapet, en bok för trolofvade, äkta makar och föräldrar, af d:r Martin Luther m. fl. Häft. 1: 25, kart. 1: 50, klob. 2: 25.  
Ett kristligt familjelif, af G. Everard. Häft. 60 öre, kart. 85 öre, klob. 1: 50.  
Inflytandets makt. Häft. 50 öre, kart. 75 öre.  
Dag för dag. Råd med afseende på hvardagslivets förhållanden af G. Everard. Häft. 1 kr., klob. 2 kr.  
Under korset. Några betraktelser till tröst för dem som lida. Häft. 1 kr., klob. 2: 25.  
Solstrålar från himmelen för mörka sjukrum. Häft. 1: 50, karton. 1: 75, fint band 2: 50.

Fosterlandsstiftelsens förlagsexp.,  
Stockholm.

**Söderköpings brunn och bad.**  
Säsong 1 juni—1 september.  
Intendent: d:r SVEN WALLGRÉN, till 1 juni adress Stockholm.  
Prospekter erhållas från Brunnkontoret på begäran.

**Prenumerera på "Kamraten!"**

Via postlinien **SASSNITZ—TRELLEBORG**  
förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *Hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Rex* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresobiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

**MUSIK-INSTRUMENT**  
af alla slag köpas fördelaktigast hos  
**Bengt Dahlgrens Aktiebolag,**  
Arsenalsgatan 1, Stockholm.  
Nytkommen prisurant för 1899, med färglagda planscher, erhålles konstruktionsfritt på begäran.

Stort nyinkommet lager af  
**svarta och kulörta  
SIDENTYGER,**  
tryckta  
**Foularder, Japons och Shanghais**  
i säsongens alla nyheter.  
OBS! Nyheter inkomma dagligen.  
Profver franko på begäran.  
**K. M. LUNDBERG,**  
STUREPLAN.

KÖP. 4711.   
**RHEIN-VEILCHEN.**  
(RHEN-VIOLETTE)  
ÅTERGER NATURTROGET VIOLBLOMMANS DOFT.  
Försäljes af alla välsorterade parfymhandlande å kr. 2,25, 3- och 4,50 per flaska.  
Generalagent i Sverige för Parfumerie 4711, Nöln  
Emil Boström, Norrlandsst. 29, Stockholm.





### KÄRLEK, SOM KAN VÄNTA, LEFVER ÄN....

MED ANLEDNING AF EN UPPSATS I IDUN.

EFTER MIDDAN var det vid siestan, kaffe, tobak och ett tidningsblad; om hvartannat godt och ondt om nästan, politik och konst — en brokig rad — rullades för tanken upp som på en scen, medan bjärt mot fönstret vinterns kvällning sken.

Innerst rörde allt det där mig föga, som var timadt hela världen kring, och min tanke följde som mitt öga lika ofta rökens blåa ring, tills med ens en uppsats ryckte hågen med, och cigarrn blef glömd att slockna uti fred.

En f. d. fästmo hade biktat för en gift väninna ord för ord, hur en ungdomskärlek slutligt sviktat, ej för årens långa väntan gjord. Gyllne boja, ack, så ljuf att bära först, vuxit sig till tyngd, som själen kände störst.

Hoppet hade sett sig blindt omsider mot den fjärrbelägna lyckans kust — dådlös väntan, medan tiden skriker, fick ej längre suga andens must: därför slet hon sönder detta ömma band, ville lyckan söka nu på egen hand...

Var det kvällens skugga, där den stänkte, kall som stål, emot mitt fönsterglas — var det allt det bittra, som jag tänkte, se'n jag slutat denna parafra.

som fördunklade min syn på allt omkring, att det föll sig mindre värdt än ingenting?

Denna makt, som dock skall bära lifvet, var den blifven af så ömklig halt, likt ett rö, af vindars nycker drivet, som ett vax, det snart för värmen smalt? Så jag tänkte, och ännu i nattens dröm tidens kärlek syntes mig som spån på ström

Natten gick och nattens feberdrömmar, ammade utaf en tidnings skiss. Februari sol'n i gyllne strömmar åter sken mot fönstret segerviss.

Var det solen — var det, broder min, ditt bref, som den sista slöjan från mitt öga ref?

Ej jag tolkar, hur det grep mitt sinne, enkelt, rättframt som du själf, ditt bud med en klang af gammal svenskhet inne: Jag har fäst i dag min barndomsbrud. Men jag tänker, där jag läser det igen: kärlek, som kan vänta troget, lefver än!

ESAIAS COLLIN.



VASATEATERN. »Dånet af klackar» från publiken har nu hörts 150 kvällar å rad på denna teater, nu lyssnar man till samma dån, men denna gång bakom rampen. »Frihetsbröderna», våra gla-

## HYLIN & CoS

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEDALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16. A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

da vänner från 30 år tillbaka, hälsa oss åter med sina »äkta» och »falska spanjorer», sina lustiga kökspojkar, sina »traskedanter», höllo vi på att säga, och så den lilla pagen... Ja, säga hvad man vill om det andra kejsardömet, men — Offenbach gaf det oss dock!

Fullt hus, förstås; hr Lund en charmant Montedafiore och Fiorella-Grünberg nästan sötare än O Mimosa San. Fru Bergs Fragoletto, hr Nybloms Trascapatrullo — »knäna uppåt böj» — fäste sig och i minnet. Föröfrigt ypperligt efter nästan hela linien! Och allt detta tillsammans med den sprittande musiken, det lifliga spelet och, last but not least, jubilarer, den »oförbränneliga» hr Strömberg, Pietro, som öfverhöljdes med jubileumskransar och buketter och — som vi hoppas — äfven med jubileumsmynt.

### Hofjuvelerare

**K. ANDERSON**  
1 Jakobstorg  
STOCKHOLM.

### Köp Godt Santos-Kaffe

50 à 60 öre pr kg.  
Fin-fint Santos af nya skörden, mycket godt ..... à 0: 70, 0: 75 o. 0: 85 pr kg.  
Extra 1:ma D:o högsta kvalité, med fin arom och full styrka ..... 0: 90 pr kg.  
Prima Campinos ..... 1: 00  
Finaste PLANTAGE-KAFFE, kraftigt och välsmakande ..... 1: 05 pr kg.  
Utsökt god PORTORICOART 1: 10  
Extra 1:ma COSTA RICA ..... 1: 12  
Fin-fin ljus Java, mycket godt 1: 15  
Extra 1:ma GUATEMALA, särdeles omtyckt ..... 1: 20  
Finare kaffesorter till högre priser finnas äfven å lager.

Allt pr säck om cirka 60 kg. samt 5 öres högre pris då minst 10 kg. köpas. — Allt Kaffe lever. fraktfritt vid närmaste järnvägsstation vid köp af hel säck. Sändes till landsorten mot efterkräf eller förut insänd remissa. Prof af samtliga sorterna erhålles franco mot insändande af 20 öre i frimärken.  
Ingen bör försumma att prova dessa verkligt goda och billiga Kaffesorter, hvilka ej äro att förväxla med de som af andra firmor utbjudas under samma namn.  
Telegrafadress: K. W. KARLBERG, Karlbergius. 33 Döbelnsgatan 33. Allm. t. 7627. Riks 3644. Stockholm.  
OBS. Fullt profenal. vara. Redbar behandl. Ferm exp. Skynda rekvirera.

### Landtmanna- & Kreditkassan

Nr 1 Mynttorget. Stockholm.  
Depositionsränta ..... 5 %  
Sparkasserränta ..... 5 %  
Å hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1,000 kr. i månaden utan uppsägning.

**Aug. Hoffmann**  
Kungl. hofleverantör  
**Planofabrik**  
18 Lästmakaregatan 18.  
Obs. Instrumenter uthyras.

## HUSQVARNA

# Velocipeder.

Bästa svenska material. — Omsorgsfullaste arbete.

Försäljning genom HUSQVARNA DEPOTER samt genom de flesta större järnhandlare i Skandinavien och Finland.  
Priskurant gratis och franko.



MED anledning af »Clematis» värdefulla uppsats i Idun för d. 10 febr. »Om farorna vid barns uppfödande med komjolk», få vi härmed som fullt jämförlig med alla förekommande utländska apparater framhålla:

### BABY

SVENSK DYLASKAPPARAT rekommenderad af professor Medin. Apparaten kostar komplett med 8 flaskor och kokkärl ..... kr. 6: — Dito utan kokkärl ..... » 3: 50  
Med hvarje apparat följer »Kortfattade regler för späda barns uppfödande med komjolk» af professor O. Medin.  
Apparaten, som redan vunnit särdeles stor spridning äfven i grannländerna, är, utom af professor Medin och d:r Carl Flensburg i Idun för den 2 mars 1892, förordad af e. o. professor W. Pipping i Helsingfors och d:r Chr. Dederlein i Kristiania m. fl.  
Säljes i parti hos hrr G. Abramson & Co., Stockholm och i minut hos hrr Alb. Stille, Ch. O. Werner, Josephsson & Agren, Sandgrens bostättningsmagasin, Kuntze & Co., Numa Peterson, Akerholmska bostättningsmagasinet samt alla apotek i Stockholm.  
I Göteborg i Ch. O. Werners filial. Dessutom å de flesta apotek i riket.

### Sängkläder!

Undermadrasser af spån 4 kr.  
Krollspintmadrasser 10 à 12 kr.  
Tagelmadrasser 20, 30 à 40 kr.  
Resärmadrasser 20, 30 à 40 kr.

### Järnsängar

fr. 7, 12, 15, 25, 50, 75, 100 à 150 kr.  
Divaner 60, 75 à 90 kr.  
Möbelyger, Borddukar, Bolstervar & Piqué-täckan

### Fjäder och Dun,

utmärkt vacker fjäder, fr 1 kr. 1: 25 à 2 kr. pr. kg. jämte Tagel, Krollspint, Ylleflock, Vassvipp m. m. till billiga priser i

**John Yttermans Sängklädersaffär,**  
11 Stora Nygatan 11, Stockholm.

**Friestedts Foderbenmjöl** (Guldmedalj) Säljes genom Hrr Apotekare och Handlande. A. W. FRIESTEDT, Stockholm

# KNEIPP-vattenkuranstalten

## NORRKÖPING

å Borg invid

öppen hela året.

Läkare: D:r J. BERGQVIST och D:r E. LINDAHL.

De sjukdomar, som visat sig mest lämpliga för behandling enligt här använda metoder äro neurasteni och nervositet; astma, bleksot, blodfattigdom, influensasviter, gikt, muskel- och ledgångsreumatism, socker- och ägghvittssjuka, skroffler, hjärt- och njursjukdomar, katarrer i strupe, mage, tarmar o. s. v., härdningskuror.

## NYBRO Brunn, Badanstalt & Skogssanatorium.

— Billigaste förstklassiga kurort i Sverige. —

Läkare: Docenten i praktisk medicin vid Lunds universitet med. d:r KARL PETRÉN. Specialitet: Nervsjukdomar.

## Oaktadt kaffe nu är billigt,

så bör ni dock betänka att det är mycket skadligt att dricka det enbart, synnerligast de billigaste sorterna, hvarför det är nödvändigt att till vanligt kaffe blanda en hälsosom kaffetillsättning för att undvika kaffeförgiftning, och det är af professorer och läkare erkändt att Stockholms Kaffe-Aktiebolags Intubikaffe blandadt till kaffe gifver den hälsosammaste, billigaste och mest välsmakande kaffedryck. Detta intubikaffe säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer à 25 och à 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efterpningar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att å hvarje paket är tryckt firmans namn, Stockholms Kaffe-Aktiebolag, samt dess fabriksmärke med ordet »Patent», ty endast dessa äro verkligt äkta och garanterade att innehålla ett hälsosamt och godt fabrikat.

## Tulseboda Brunns- och Badanstalt

Saison 1 juni—1 september.

Sveriges billigaste fullständiga kurort. I skogrik och naturskön trakt, 500 fot öfver havet. Härlig luft. Godt klimat, lämplig mot katarrh i svalget och andningsvägarna. Järnvattnet enligt analys bland de bästa i riket. Utmärkta gyttebad, kraftiga och naturliga talbarrsbad. Billiga badpriser. Nybyggd restauration. Pris för 1sta kl. kurgäster 1:40 pr dag. Läkare: Docenten i praktisk medicin vid Lunds universitet Med. D:r E. Wadstein. Goda bostäder till billiga priser genom Brunnskameraren Sv. Olsson, Kyrkhult, Blekinge. Rikstelefon. Begär prospekt. (G. A. M. 45471)

**Laavey & Co's Äkta Spanska Vine**



**Barnkläder**  
 för alla åldrar till billigaste pris.  
**24 Västerlånggatan, 1 tr.**  
 Tel. 2362. Nancy Cederberg.

**FYRTORNETS FISKBULLAR**

en för sin prisbillighet, sitt höga näringsvärde och det bekväma tillagningssättet af alla husmodrar omtyckt konserv. Säljes hos hrr Konserv- och Delikatesshandlande. Aktiebolaget Sveriges Förenade Konservfabriker, Göteborg. Kontrollant: Stadskemisten D:r J. E. Alén. Bolagets ombud i Stockholm: NILS BURMAN, 14 Mästersamuelsgatan.

**Minst 1000 kr.**  
 för år kan påräknas i förtjänst, om man är driftig säljare — hvilket ärade damer visat sig vara — och antager agentur för **Norrtelje Yllefabriks** välkända tyger.  
 Sök agenturen med uppgift om referenser. Fin-fin profkolektion. (G. 78577)

**NISSEN** Nis-sens världsbekända berömda Inreg. varum. **NISSEN** Inreg. varum.

**Bröstkarameller**  
 för hosta, förkylning, inflammation i luftröret, kittling i strupen etc. Försäljes hos alla välsorterade Specierhandlande i riket samt i parti hos **Aktieb. Nissens Manufacturing** Mästersamuelsgatan 65, Stockholm.

**Örebro Kex**  
**Bäst! \* Billigast!**  
 Säljes hos herrar Specier-, Delikatess- och Kaffehandlande.

Intendent Doktor **HJO** Program genom Kamrerare-Kontoret. **Vattenkuranstalt.**

**Pellerins Christiania Grädd-Margarin**  
 Guldmedalj vid Stockholmsutställn. 1897. Guldmedalj Bergen 1898.  
 I smak som finaste bordssmör. Tillverkad under statlig kontroll. Pasteuriserad gräde och mjölk. Bakteriologisk undersökning af råvara och färdigt fabrikat. Högsta kvalitet är märkt S. O. M. i stora röda bokstäver å lådan.  
 Generalagentur och nederlag i Stockholm hos **Ekström & Hofvund**, Skeppsbron 24.

**Snörlifvet La Gracieuse.**  
 Detta så mycket omtyckt och för äldre, korpulenta personer rekommenderade snörlif, som fört endast har funnits hos **Henric Labatt**, finnes nu i stort lager hos undertecknad. Snörlifvet tillsändes, om lifvidden uppgives.  
**Amanda Smedberg,**  
 29 Drottninggatan 29.

Det modernaste och bästa i  
**Zürcher Siden**  
 sändes till fabrikspris franco och tullfritt till hemmet

**Grennaforssa**  
**Brunns- och Badinrättning**  
 har ett naturskönt läge, omgivet af skog och sjö. Utmärkta mineralkällor, af hvilka skroffealkälan visat sig förtjänt af synnerlig uppmärksamhet. Alla sorters bad serveras, såsom tallbarrsgyttje-, stål- och nauheimer- o. s. v. Fullständig kallvat-tenkur. Behandling med gymnastik, massage, elektricitet, magskoljning m. m. Läkarevården bedrives af Doktor E. Friberger från Upsala. God och billig restauration. Fullständiga prospekt gratis och alla öfriga upplysningar genom **M. HAGMAN, Vexjö.** (G. 78851)

**Köp alltid radiatorsmör!**  
 Enda äkta engelska  
**UNDERBALSAM,**  
 pröfvad och godkänd af sundhetskolegium

Denna balsam är: 1) Ett oupphunnat verksamt botemedel mot alla sjukdomar i lungor och bröst, lindrar katarrh, stillar slem-afsöndring, lindrar den smärtsammaste hosta och botar till och med gamla lidanden. 2) Verkar förtäffligt vid alla halsjukdomar m. m. 3) Fördriver grundligt hvarje feber. 4) Helar öfverraskande alla sjukdomar i lefvern, magen och tarmarne, i synnerhet magkramp, kolik och värk i underlivet. 5) Borttager smärtorna och botar hämorrhoider. 6) Verkar lindrigt afförande och blodrenande, renar njuren, borttager hypokondri och melankoli och stärker aptiten och matsmältningen. 7) Tjänar förtäffligt vid tandvärk, ihåliga tänder, skörbjugg i munnen och vid alla tand- och munsjukdomar och borttager uppstötningar och dålig lukt. 8) Är ett godt medel mot mask, binnekmask och vid epilepsi. 9) Tjänar såsom ett underbart utvärtes botemedel för alla sår, friska och gamla ärr, ros, hettblemmor, fislar, vårtor, brännsår, förfrusna lemmar, klåda, utslag, spruckna, sträva händer m. m. och förtager hufvudvärk, susning, reumatism, gikt, örvärk m. m. Detta medel bör, såsom första hjälp, icke saknas i någon familj, i synnerhet under influensa-, kolera- eller andra epidemier. Ett enda prög öfvertyg är bättre än någon kungörelse. Äkta är denna balsam endast, om hvarje flaska är tillsluten med en silfverkapsel, som bär min firmastämpel: **Adolf Thierry, Apotheke zum Schutzengel in Pregrada**, och är försedd med ofvanstående gröna skyddsmärke. Hvarst ej depöt finnes torde man beställa direkt under adress: **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn, Österreich**, Franko hvarje poststation i Skandinavien kosta 12 små eller 6 dubbelflaskor kr. 8:—, Mindre sändas icke. Sändas mot efterkrav.

**Kraft och verkan af den äkta engelska under-salvan.**

Med denna salva blef en 14 år gammal för obotlig ansedd benröta fullkomligt läkt, nyligen äfven ett 22-årigt svart kräftartadt lidande. Engelsk undersalva är ett vid de svåraste, äfven gamla skador med det bästa resultat användt medel med utmärkt dragningskraft. Engelsk undersalva finner användning vid: ondt bröst hos barnsängskvinnor, stockning i mjölkflödet, förhårdnader i bröstet genom ros, vid allehanda gamla skador, öppna fötter eller ben, sår, eksem, svullna fötter, t. o. m. vid benröta, vid hugg-, stick-, snitt-, krossår; för utdragning af alla främmande ämnen, såsom: glas, träflisor, sand, hagel, törne m. m.; vid alla bulnader, växter, karbunklar, nybildningar, t. o. m. kräfta; mot fulslag, nagelbulnader, blåsor, onda fötter, alla slags brännsår, förfrusna lemmar, vid liggsår hos sjuka, svullnad i halsen, mot spikbåder, mot örsprång, vid hudlöshet hos barn m. m. m. Ju äldre den engelska undersalvan bliver, desto bättre resultat! I hvarje familj bör alltid finnas ett förråd af detta enda hjälpmedel. Mindre än 2 dosor sändes ej; försändes endast mot förutbetalning af beloppet eller mot efterkrav. Kostar med postporto, fraktsedel och inpackning m. m. kr. 6:—

**Tabrika attester till förfogande.**  
 Jag varnar mot inköp af värdelösa förfalskningar och ber att noga iakttagas att på hvarje degel måste ofvanstående skyddsmärke och firma **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada** vara inbrändt.  
**Enda inköpsställe: Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.**  
 Depöter å de flesta apotek.

**THONÉRFELTHS PATENT**

**Kan en sjuk, som dagligen lider, få höra någon skönare nyhet än denna?**  
**Ni kan och skall få Eder förlorade hälsa åter!**

Och jag har just den glädjande nyheten att meddela Eder (Ni som lider af Gikt, Reumatisk värk, Nervsvaghet, Fallandesot, Magsyra, Sömnlöshet, Hufvud- och Ryggvärk — samt af kvinnosjukdomar såsom Bleksot, Blodförlust, Matthet, Förslappning m. fl. onämbara svåra sjukdomar, som om de ej i tid blifva botade medföra döden — eller krympling för lifvet). Och jag har den stora nyheten att meddela Eder att I kunnen blifva botade för ofvannämnda m. fl. sjukdomar genom att använda mina

**ELEKTRISKA BÄLTEN.**  
 Dessa bälten tillverkas efter amerikansk modell och äro ej att jämföra med andra oannonserade bälten — ty dessa bälten äro ej ännu upphunna hvarken i styrka eller välgörande egenskaper och äro dessa bälten så sinnrikt inrättade så att den Elektriska strömmen kan regleras efter patientens styrka, så att de kunna begagnas af både män och kvinnor, ifrån den starkaste till den svagaste (som synes af bruksanvisningen) som medföljer hvarje bälte. — Låt ej afskräcka Eder därför att Ni varit sjuk länge och af läkarne förklarats obotlig, ty dessa bälten hafva botat tusentals sjuklingar, som fört förklarats obotliga, därom vittnar bäst den massa intyg och tack-samhetsbref, som dagligen ingå från personer som blifvit återställda till sin hälsa genom dessa Elektriska bälten. — Pris för bältet n:o 1 med ett batteri af 6 dubbel-celler 5 kr., tagas 4 st. på en gång så lämnas de till 16 kr., önskas bälten på efterkrav så torde 1 kr. i frim. åtfölja som hand-pänning som afräknas af beloppet.  
 Adr.: **Jéan Thornérfelth, Burseryd.** (Nämn denna tidning.)

i svart, hvitt och kulört, i storartadt urval till bal-, sällskaps- och prome-nadtoalletter, meter- eller styckevis från 50 öre pr meter till kr. 20:—, direkt till privata personer.  
**E. Spinner & Cie,**  
 Zürich, Schweiz (föret J. Zürriers Sidenfabrik).  
 Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.  
 Rekvirera profiler!

**Ajax och Sonja till salu.**  
 Till följd af flytning säljes ett par de vackraste och mest tillgifna sällskapsbunder (hund och tik) af dalmatinerras, 10 månader gamla, hvit och svartfläckiga, slät sammetslen hud, något kœmmardresserade. Vackrare djur får man sällan se och passa de förtäffligt för dam, som önskar fina sällskapsbunder. Fotografi af paret mot 50 öre. Svar till »Ajax & Sonja», Ljungby p. r.

**Mångdubbelt billigare än i bok-handeln.** Genom att med 1 kr. 60 öre till ärets slut prenumerera på den illustrerade romantiskriften *Kring Aftonlampan* erhåller ni:  
*Kring eldbrasan*, berättelser af Conan Doyle (ungf. 360 sidor med 35-40 ill.) för ca 50 öre.  
*Blott en skugga*, roman af Chr. Murray och H. Herman (ungf. 150 sidor med 7 ill.) för ca 20 öre.  
*Noveller af Paul Heyse* (ungf. 200 sidor med 12 ill.) för ca 27 öre. m. m., m. m.  
*Kring Aftonlampan* utkommer hvarje månad med ett häfte å 120 sidor med 8-10 illustrationer, i smakfullt omslag och tryckt på fint illustrationspapper. Prenumeration mottages å hvarje postanstalt. (G. 78686)

**Aktiebolaget Per Perssons Väf- o. Stickmaskin,** Drottninggatan 21 B, Stockholm. Guldmedalj Malmö 1896, Stockholm 1897. Nutidens bästa **STICKMASKINER.** Omsorgsfullaste arbete. Största användbarhet. Billigaste pris. Köpare erhålla under-visning gratis.

**LEDIGA PLATSER**

**KVINNLIG BOKBINDAREGESÄLL,** som kan utföra 1:a klassens arbete, och med vana i yrket, kan till sommaren få stadig plats i Skåne. Svar med intyg till »H. L.» Gumælii Annonsbyrå, Malmö.

**EN ANSPRÄKSLÖS, barnkär, bättre flicka,** som vill deltaga i vården af två små barn och för öfrigt i alla inomhus förekommande göromål, får plats 24 april i god familj. Svar med betyg och anspråk till E. L., Växjö p. r. (528)

**EN ENKEL, anspråkslös och barnkär flicka,** med god uppfostran, kan erhålla plats att sköta 2 barn, yngsta 4 år. Dessutom hjälpa till med sömn. och i hemmet förekommande göromål. Svar, åtföljt af rek. och fotografi sändes till »E. W.» Göteborg p. r.

**EN GOD, bildad fam. i Stockholm,** där husmodern behöfver hjälp med hvarje-handa handarbete finnes plats för en frisk, barnkär, arbetsam, helst allvarl. sinn. flicka, kunnig i linne- och enkl. klädsömnad. Svar till »Framtidsplats», Th. Svenson, Mästersamuelsgatan 52, Stockholm.

**BARNSKÖTERSKA,** ej för ung samt frisk, snäll och villig, därtill kunnig i handarbete erhåller plats i Skåne. Svar med rek. o. om möjligt fotografi jämte löneprentationer till »E.» Anderslöf. (387)

**I TJÄNST ÅSTUNDAS!**  
 Nu eller till den 1:a april en snäll och pålitlig barnsköterska. Svar till »Carin», Norrköping p. r. (491)

**EN SKICKLIG, erfaren kokerska,** som haft plats i större finare landthushåll och äfven lärt eller haft plats å bättre restaurang och som förstär åt sätta kökspersonalen i arbete samt hålla dem till renlighet och ordning, kan få plats å större järnvägshotell i Norrland. Närmare underrättelser å denna tidnings expedition. (488)

**TJÄNARINNA, frisk, allvarlig, arbetsam, pålitlig och stadg.** för mindre, svensk familj i mellersta Finland, 10 min. från stad. Kunnighet i matlagning och öfriga i ett hem vanliga göromål. Någon vana vid sömnad väskvärd. Jämnt, godt lynne och anspråkslöshet. Lön 212 mark pr år. Fri resa. Rekommendationer och meddelanden före den 16 april till »A. D.» Tammerfors, poste restante, Finland. (490)

**Manufakturbiträde.**  
 En enkel och anspråkslös flicka med minst ett års vana uti manufakturaffär erhåller genast god anställning. Svar, försedda med rekommendationer och fotografi, torde insändas till Handelsstämningen (Göteborg) under märket »Framtid 0485». (G. 78689)

**PÅ EGENDOM** i Vestmanland får bildad i matlagning m. m. verkligt kunnig flicka plats mot hög lön. Betygsafskrifter och om möjligt porträtt insändes till Norra Inackorderingsbyrån, Mäster-Samuelsg. 52, Stockholm. (523)

**SÅSOM SÄLLSKAPSDAM** och husförestånderska kan en språkkunnig äldre dam få en behaglig plats i ett föräldralöst hem i stad. Svar med fotografi och löneanspråk torde sändas under adress »Baj», poste restante, Malmö. (501)

**HUSHÅLLERSKA,** kompetent att sköta H. större landthushåll får plats nästa 24 april. Lön 200 kr. Svar till »H.» Sköfde p. r. (508)

**TILL EN VID MALMÖ HÖGRE LÄROVERK FÖR FLICKOR** ledig **LÄRARINNEBEFATTNING,** med undervisningskvalifikationer i *Franska, Svenska, Matematik och Naturkunnsighet*, kunna till läroverkets styrelse ställda ansökningar inlämnas senast den 30 april 1899. Sökande böra företie intyg om genomgången Seminariekurs. Anställningen sker under förbehåll af sex månaders ömsesidig uppsägningsrätt och är förenad med årlig lön *Ett Tusen Kronor* och utsigt till eventual förhöjning efter fem och tio år. (G. 78970)

**SPRÅKKUNNIGT RESSÄLLSKAP** sökes för ett medelålders fruntimmer till slutet af instundande april skall resa till Carlsbad (Böhmen). Svar till »E. L.» Wintjern, Dalarna. (506)

**BARNFRÖKEN** erhåller förmånlig plats på landet instundande 24 april, om betygsafskrifter, referenser och fotografi jämte uppgift å löneprentationer snarast möjligt insändas till »A. H.» p. r., Tierp. (518)

**PLATSSÖKANDE.**

**UNG, BILDAD FLICKA,** van vid arbete i hemmet, önskar plats i familj att gå frun tillhanda eller som sällskap åt äldre dam. Svar till »99», Grillby p. r. (527)

**PLATS**  
 önskas till våren af en ung, arbetsam och villig flicka att gå frun tillhanda. På lön fastes intet afseende, endast på ett vänligt bemötande samt att få anses som medlem af familjen. Svar emotets tacksamt af M. 1899, Heby p. r. (524)

**BILDAD, UNG FLICKA,** som vistats i Tyskland och flytande talar detta lands språk, önskar under sommaren plats som sällskap samt att undervisa i tysk konversation. Svar till »Fritt vivre 9», Iduns exp. (525)

**EN BÄTTRE FLICKA,** som är kunnig i matlagning, bakning, väfnad, sömn. m. m. önskar plats. Ordentlig, flitig, rask. Svar »Gladlynt», Iduns exp. i. v. b. (522)

**EN UNG FLICKA,** af god familj, önskar plats som kammar- eller skänkungfru i finare familj eller i birst därpå som ensamjungfru i mindre familj. Svar till »23 år», Fjällbacka p. r. (521)

**EN ENKEL, ANSPRÄKSLÖS FLICKA,** fullt skicklig i kläd- och linnesöm, önskar plats i familj, för att deltaga i alla inomhus förefallande göromål. Svar till Fru E. Wijkmark, Motala. (530)

**EN BÄTTRE, föräldralös, praktisk bildad flicka,** hvilken saknar passande umgänge, önskar i början af juni komma i bättre familj i Stuhl eller större herrgård i närheten, såsom sällskap och hjälp. Ar kunnig i enkl. och fin. matlagning. Åger god handstil och har lust biträda vid skrif-göromål om sådant finnes. Önskar gå mot fritt vivre, men är äfven villig att i början betala något. Svar emotets till »Tacksam 26», Iduns exp. (526)

**PLATS SÅSOM VÄRDINNA** och hus-hållerska sökes af medelålders fruntimmer hos aktningvärd ungherre eller änke-man. Fina rekommendationer finnes. Svar sändes godhetsfullt till »L. L. 30», Arboga p. r. (493)

**FLICKA** önskar plats i början af maj som kammar- eller barnjungfru, är kunnig i kläd- & linnesömnad samt äfven något i fri-sering. Svar emotets tacksamt till »25 år», p. r. Gäfle. (507)

**INACKORDERING** för 2 unga flickor, som vilja lära hushåll och deltaga i inomhus förefallande göromål, finnes å en landtegen-dom i Östergötland. Moderat pris och moder-oliv omvärdnad. Svar A. B. G., Norrköping p. r. (520)